

spøjs sport 1/3

Hen over vinteren tager **Morten Lykkegaard** på rundtur og besøger nogle af byens mere kuriøse sportklubber. På den første tur ud i kulden stoppede han forbi hos **dartklubben** og **frisbee-folket**.

dart

Dartitis for viderekomne

Jeg har stået en halv time og frosset på den yderste fingerspids af Amagerbrogade da Flemming dukker smilende op om hjørnet. Med lædervest, kraftigt busket overskæg og en så tyk em af rare *vibes* at mit hjerte hurtigt tør op. Flemming er formand for den lokale dartklub, Bjørnebanden Amager 2000, og sammen træder vi ind i de turkisgrønne klublokaler der ligger beskedent i en baggård.

To kolossale, dysfunktionelle spillemaskiner fylder op indenfor. På væggen hænger diplomer fra de sidste mange år, et glasskab spækket med pokaler, og en tavle med små hals-tørklæder til øllene som Flemmings mor, Aase, har hæklet med medlemmernes initialer og det hele. Folk skulle jo nødtigt få forfrysninger i hænderne mens de spiller.

Indenfor hyggesludres der og ryges smøger i en lind strøm mens en regn af pile skyder af sted mod fem dartbrætter.

Dart er et uhyre perfektionistisk spil. Det hele ligger i armen, i det smidige knæk hvor med du med stor kontrol vipper håndleddet og elegant sender pilen af sted. Hvert spil begynder med 501 point, og man lukker spillet ved at spille ned til nul – og nul *præcis*. Hvert kast kræver knagende hovedregning. Rammer du et ulige pointtal når du har brug for et lige, risikerer du at vælte hele systemet.

Det er nervepirrende at stå der med pilen i din hånd og vide at den mindste fejlbevægelse kan få fatale konsekvenser, og flere og flere spillere rammes da også af 'dartitis', en lam-mende mental blokering der medfører at hånden nægter at give slip på pilen. Den frygtede dartitis har i tidernes løb lagt mange håbefulde dartsplillers drømme i graven.

dart

Dart stammer fra England og har eksisteret i mere end 100 år.

Dartpile varierer i vægt og længde, max. 50 gram og max. 30 cm.

Dansk Dart Union
www.dart-ddu.dk

BJØRNEBANDEN

Klubben har ca. 25 medlemmer og har åben mandag/tirsdag fra kl. 19.00 samt evt. efter aftale.

Bjørnebanden Amager 2000
Amagerbrogade 205
www.bba2000.dk

Og så er dart også fysisk hårdt.

“Jeg talte engang at jeg gik 20.000 skridt til en turnering,” fortæller Aase stolt, men Flemming skynder sig at indskyde at “dine ben jo heller ikke er så lange, mor.”

Der er kun et par enkelte kvinder, alle andre er mænd mellem 35 og 60. En af kvinderne, Lis, står med en smøg i kæften. Hun er kortklippet, klædt i sort fra top til tå og har et stort glinsende metalspænde om livet. På hendes T-shirt står der med store bogstaver ‘Lis Sygeplejerske’. Til daglig redder hun liv, men når mørket falder på, sniger hun sig herud og slipper sin indre dardtjævel løs. Lis’ spillestil er en smule krampagtig. Der er tydeligvis meget på spil.

Hun spiller mod Flemming. Flemming er en livsnyder. Hans spillestil er cool, tilbagelænet. Lis er ved at gå op i en spids:

“Jeg kan jo ikke lukke for helvede!!!”

Flemming er derimod iskold og ikke til at ryste. Når det kommer til stykket, ved han at han altid kan lukke og slukke uden at tørre den mindste svedperle af panden. De andre prøver at opmuntre Lis:

“Nu kører det, Lis! Nu kører det sgu!!” Men lige lidt hjælper det.

“Jeg skal jo også ku’ lukke ikke, ikke?“, lyder det nærmest bedende fra hende.

“Jeg vil så gerne!!”

Og minsandten om ikke himlen lytter efter, for i næste nu sender hun en perfekt byge af sted der i ét hug detroniserer Flemming. Lis er slet ikke til at få ned på jorden igen, hun knytter næverne og brøler i triumf:

“JAHHH!!!”

Flemming står stille og roligt ved siden af, piller sig i overskægget og smiler skævt.

Den her sport er alt for nervepirrende til mine sarte nerver.

ultimate

God spirit

Ultimate Frisbee i Svanemøllehallen på Østerbro! Jeg når knap nok at træde ind på banen før to friske piger kommer hen og siger hej og fluks inviterer mig til at træne frisbee-kast med dem.

Bagefter stimler vi alle sammen i en rundkreds og passerer roligt frisbeeen videre fra hånd til hånd mens vi remser hinandens navne op. Alle er imødekomne, venlige, snaksalige. Ultimate Frisbee tror på det bedste i mennesket. Der er ingen dommer til kampene, og holdene kæmper næsten lige så ihærdigt om *spirit*-prisen som gives til det mest fair play-spillende hold. Bliver en spiller på det ene hold skadet, tager det andet hold som det selvfølgeligste i verden én af sine spillere ud. Alt andet manglede da bare. Beskidte kneb er ikke velsete.

“Det er ikke god spirit,” fnyser flere af spillerne.

Men tag ikke fejl. Bag den uskyldige facade lurer den rene og skære tortur. For hvis man bilder sig ind at Ultimate Frisbee har det mindste at gøre med meditativ afslapning på sval-

ende, lyse sommeraftener, ja så kan man mildest talt godt tro om igen. Få sekunder efter den kærlige introduktion styrter jeg rundt på banen som en halshugget høne på konstant jagt efter en hyperaktiv fyr der tilsyneladende har fået proppet en Duracell-kanin op i rumpen. Jeg tror ærligt talt jeg skal dø. Folk fiser rundt som besatte for at få fingrene i frisbeen, og begrebet pause er en by i Rusland. Der er ikke i samme strenge forstand som i fx fodbold faste pladser, så du risikerer i værste fald at skulle dække én der finder stor sadistisk glæde ved at styrte rundt på hele banen i uforudsigelige zigzag-mønstre, designet til at rive hver eneste lille led i din stakkels krop af led.

Man er delt op i to hold, typisk 5 mod 5 indendørs, og 7 mod 7 udendørs. I hver ende af banen er der en målzone på størrelse med en mindre badmintonbane. Griber det angribende hold frisbeen inden for denne zone, er der mål.

I det næste spil står jeg over for en kølig og erfaren kvindelig spiller. Først er hun rolig, hendes bevægelser beherskede og afmålte, mens hendes blik med isnende ro vandrer hen over banen for at vurdere de taktiske muligheder. Jeg når lige at takke guderne for at hun ikke tyr til Duracell da hun pludselig skyder afsted som en pil. I løbet af et nanosekund har

hun beamet sig ned til vores målzone, og før jeg når at fatte hvad fanden der sker, svæver hun let og elegant et par centimeter op fra jorden og griber triumferende frisbeen. 1-0.

Det er et af de hårdeste spil jeg nogensinde har prøvet, men det giver et enormt kick, især i de heldige stunder jeg faktisk griber frisbeen. "De andre spillede elendigt," konstaterer

Jonas, den høje, lidt ranglede formand frustreret.

Så kigger han overbærende på mig der endnu er helt ør i hovedet af at spurte rundt på hans hold.

"Det gjorde vi også, men vi havde da i det mindste en undskyldning!"

Ultimate frisbee

Ultimate Frisbee blev sandsynligvis opfundet af Joel Silver på Columbia High School i New Jersey, USA, i 1968. I 1970 dannede Silver den første Ultimate Frisbee-klub.

Blandt professionelle kaldes sporten nu kun Ultimate.

Over hele Europa arrangeres der 'hat-turneringer' hvor enkelte spillere kan melde sig til. Navnene på alle tilmeldte smides i en hat, og så trækkes der ellers lod om hvem der er på hold sammen. En perfekt måde at møde nye mennesker på.

DANSK FRISBEE

Københavns Frisbee Klub
www.kfknet.dk.

Vintersæson:
Svanemøllehallen tirsdag kl. 21-23.
Valbyhallen fredag kl. 18-21.

Dansk Frisbee Sport Union
www.dfsu.dk

Tjek også Danmarks bedste hold Ragnarok på www.ragnarok-ultimate.dk

prøv også...

Curling

De kaster med sten og fejer med koste... og det er faktisk virkelig sjovt. Og det er nemt at komme ud og få sig et par prøvetimer med firmaet eller vennerne. Der er adskillige curlingbaner i Københavnsområdet, blandt andet i Hvidovre, Gentofte, Kastrup og i Nørrebrohallen.

● Tjek Dansk Curling Forbund
www.curling.dk

Petanque

Måske sjovest i Kongens Have en eftermiddag i juli. Men også i vinterhalvåret er det muligt at kaste metalkugler så tæt på grisen som muligt – I Hvidovre ligger nemlig en indendørsbane ved navn *Stalden*. Dansk Petanque Forbund forsøger at overbevise kommunen om at der også skal bygges baner i selve København.

● Tjek Dansk Petanque Forbund
www.petanque.dk

Snooker

Pool... men bare 10 gange sværere. Hullerne er mindre, og man kan ikke knalde hvad som helst i, så det kræver træning. Bedste sted i København, som også besøges af danske mestre, er:

● Copenhagen Pool og Snooker Club
Rentemestervej 67, KBH NV
Tlf. 38 88 00 29
www.poolpub.dk

Bordfodbold

På det nærmeste en nationalsport i Frankrig, og det kan efterhånden spilles på rigtig mange caféer i byen. Skal man møde de rigtigt gode og lære noget, sker det dog i Hovedstadens Bordfodbold Forening der også har fostret det landshold som overraskende løb med sølv-medaljerne ved årets VM i Frankrig.

● Ahlefeldtsgade 18, Kbh K. Man-fre 18-23
www.hobofodbold.dk og www.bordfodbold.dk

Hen over vinteren tager **Morten Lykkegaard** på rundtur og besøger nogle af byens mere kuriøse sportklubber. På tur nummer to fik han tærsk med **kården** og blev udmanøvreret i det kinesiske brætspil go.

spøjs sport 2/3

For helvede,
du er ude på at
slå ihjel

fægtning

Klassiske, puritanske dyder

Ære. Respekt. Ærlighed. De klassiske, puritanske dyder står i høj kurs blandt fægtningsmestrene.

Uniformen er hvid og enkel, sværdet glinser klart og skarpt. Denne sport er simpelthen indbegrebet af en gentleman-sport. Og det ser endda så legende let ud – to mænd der med halvstruttende hofter danser mod hinanden med kården i strakt arm. De er afventende, tålmodige – og så lige med ét springer den ene rask frem og slår til. Helt ærligt, hvor svært kan det være? Det må lige være en sport for mig.

Jeg er taget ud i det store skræmmende skrummel, Grøndal Centret, i det ydre Nordvest hvor fægteklubben Mahaut holder til. Først hilser jeg på klubbens næstformand

Michael som med sine fine spinkle træk og sarte franske fipskæg har en umiskendelig lighed med d'Artagnan.

Men før jeg når at vænne mig til tanken om at møde ham, indhylles jeg i en stor sort skygge. Martin Hollywood står med hovedet bøjet ned over mig og stikker en kraftig næve ud til velkomst: "Nu skal jeg give dig en lektion!"

Martin er en af landets bedste fægtere og bliver kaldt Hollywood på grund af sine store, flamboyante bevægelser. Betryggende.

Uden den store ynde får jeg viklet dragten omkring mig og sat hjelmen på hovedet. Først øver vi et par enkelte rutiner – fødderne i ret vinkel, rank ryggen, slap af i albuen, kården lidt til højre. Vi hilser ærbødigt på hinanden med kården, og det hele går skam udmærket

indtil Martin Hollywood pludselig brøler "Allez!" og farer frem med al sin råstyrke og hurtighed. Jeg svinger lettere desorienteret min kårde fra side til side og prøver at afværge hans lynende slag. Den elektroniske pointmaskine bipper fem gange i rap, idet hans kårde skærer tværs igennem mine ubehjælpssomme forsvarsmanøvrer og spidder min arm, mit bryst, hoved og mine ben.

"Touché!" Min krop er ved at koge over inden under dragten, og jeg har krampe i fingrene.

"Kom nu, angrib! Du skal ikke være bange!", råber min modstander opmuntrende.

For helvede, Martin Hollywood, du er to meter høj, halvanden meter bred, og dine brune dådyrøjne narrer mig ikke. Du er ude på at slå ihjel. «

fægtning

Fægtning har været på det olympiske program lige siden legene blev genoplivet i moderne form i Athen 1896.

Fægteklubben Mahaut er opkaldt efter den franske fægtemester Leonce Mahaut (1875-1950) som i 1907 stiftede den første danske fægteklub efter at have undervist privat nogle år. Klubben holder til i Grøndal Centret, Hvidkildevej 64, og træner mandag, onsdag (og fredag for erfarne) kl. 18-20.30.

Se mere på www.mahaut.dk

Dansk Fægte Forbund
www.fagetting.dk

go

Global krig i Valby

Hvis du troede skak var en voldsom mental udfordring, så skulle du prøve at give dig i lag med brædspillet go. I et spartansk indrettet klublokale på en stille vej bag ved Valby Station holder Københavns Go Klub til. Her mødes hver uge en række unge, alvorlige mænd og udfordrer hinandens mentale kapaciteter til bristepunktet.

I dette lokale hersker den kølige matematiske analyse. Der står en enkelt cola på et bord, men ingen øl, ingen smøger, luften er ren og klar. På to hylder i baglokalet står en række bøger om go. Jeg skimmer titlerne. Nogle er ganske drabelige – "The Endgame" og "Life and Death". Andre mere poetiske – "The Way of the Moving Horse" og "The Palace of Memory". De ser alle godt læste ud. »

Han ser skælmisk på mig da vi sætter os overfor hinanden

» SERIE SPORT I KØBENHAVN

I go består brættet af 19 x 19 linjer der krydser hinanden i 361 punkter. I teorien har hver spiller et uendeligt antal sten til rådighed, men i praksis spiller man typisk med enten 180 sten hver eller 181 sorte sten og 180 hvide sten. Det handler om enten at fange

hinandens sten ved at besætte alle stenens nabopunkter eller besætte et helt territorie.

Spillet er sindssygt kompliceret og åbner op for et umådeligt væld af kombinationsmuligheder fordi stenene kvit og frit kan placeres hvor som helst på brættet. I sammenligning er

skak den rene barnemad, for her har brikkerne i udgangspunktet ikke blot en fast placering, men de er under spillet også underlagt faste bevægelsesmønstre som begrænser de mange muligheder.

I go er der så mange valgmuligheder at hvert træk grænser til det uforudsigelige. Et angreb kan sættes ind fra uhyggeligt mange sider. Det er således ikke tilfældigt at der på Dansk Go Forbunds hjemmeside advares om at "hvor skak er et enkelt slag, er go en global krig."

De koreanske spillere er de værste. De bryder gang på gang alle fornuftens regler og er kendte for deres ekstremt aggressive og halv-anarkistiske spillestil. Heldigvis er der ingen koreanere i lokalet. Derimod sidder der en stille og rolig, lidt bleg herre ved et bord og nærstuderer et hæfte med optegnelser af de vigtigste spil fra en nyligt overstået turnering.

Det er Torben, klubbens kasserer. Torben er en fæmælt, lidt sky mand. Han ser skælmisk på mig da vi sætter os overfor hinanden for at tage et spil. Der er noget diabolsk over hans smil. Men han er storsindet og skænker mig et handicap på otte sten som han generøst lægger til rette på brættet foran os.

Det er egentlig ret skræmmende at spille et spil man dybest set intet fatter af. Jeg prøver at bluffe og se ud som om jeg ikke er helt blank. Torben er venlig og overbærende og roser mine træk. Men hans ros begynder hurtigt at gå mig på. Det er kun et spørgsmål om tid før han gennemskuer mig, og før jeg laver et himmelråbende tåbeligt træk. Hvis dette skete, tror jeg nu ikke han ville bryde ud i et voldsomt latterbrøl. Han ville nok snarere kaste et tørt blik på brættet, kigge mig kort ind i øjnene med sine distræte, vandblå øjne og med dæmpet røst mumle noget i retning af: "Hmm... jaaa." ❄

prøv også...

Mahjong

Kinesisk spil for fire deltagere der minder om et kortspil. I Kina, Japan og Sydøstasien er mahjong uhyre udbredt med millioner af spillere. I Danmark bliver det foreløbig kun til lidt over 100 medlemmer af Mahjong Danmark, foreningen af danske mahjongspillere, men spillet er i kraftig vækst.

- Der spilles hver torsdag kl. 18:30 på Café Fata Morgana, Borups Plads 26 på Nørrebro. www.mahjong.dk

Backgammon

Den gamle cafeklassiker, der havde sin storhedstid i midt-90'erne, har stadig en stor, trofast tilhængerskare der mødes og slår terninger i både klubber og på caféer. Prøv fx:

- Københavns Backgammon Klub
Mellemtoftevej 11, 2500 Valby
Tlf. 36 46 01 41
www.kbgk.dk

Skydning

Vi hører ikke meget til bragene fra de danske skydeentusiaster. For lidt måske? I hvert fald er der i Københavnsområdet muligheder for at gå til såvel pistol-, riffel- som flugtskydning.

- Læs mere hos Dansk Skytte Union www.skytteunion.dk

Taekwondo

Er du til værdier som tålmodighed respekt og disciplin – og kan du samtidig lide at give et ordenligt los? Så er den mere end 2.000 år gamle-koreanske kampsport taekwondo sikkert noget for dig. Foruden København Taekwondo Klub i Valby kan du dyrke kampsporten på Frederiksberg, Østerbro og Nørrebro.

- København Taekwondo Klub
Gl. Køge Landevej 119, 2. sal, 2500 Valby
Tlf. 36 45 01 46
www.taekwondo.dk

Go

Go har eksisteret i mere end 3.000 år og er også kendt under navnet Igo på japansk, Weichi på kinesisk og Baduk på koreansk.

Københavns Go Klub har 16 medlemmer og spiller hver mandag kl. 19-23.45, Mellemtoftevej 11 i Valby, www.kgok.dk

Det er endnu ikke lykkedes at konstruere en computer der kan slå en erfaren go-spiller.

Dansk Go Forbund har eksisteret i 30 år. På landsbasis er der ca. 70 medlemmer. Se mere på www.danskgoforbund.dk

Hen over vinteren tager **Morten Lykkegaard** på rundtur og besøger nogle af byens mere kuriøse sportklubber. På den sidste tur laver han halvskruer på **trampolinen** og afslører et overset talent for **minigolf**.

Omkring mig spinder den ene supersmidige rolling efter den anden rundt i adskillige meters højde

spøjs SPORT 3/3

trampolin

Boing, boing!! Op og ned som en fjeder...

Da jeg en onsdag aften træder ind i Hal E i Grøndal Centret, bliver jeg straks modtaget med åbne arme af Alberte på 14 og Kasper på 12 fra Nørrebros Elite Trampolinhold. De er meget oppe at køre over udsigten til nye folk på deres hold efter at John Zoffmann fra Roomservice trænede med dem i tre måneder som forberedelse til TV2s Cirkus! Cirkus!

Jeg kigger mig omkring og konstaterer forskrækket at jeg bortset fra træneren Uffe er ubetinget alderspræsident. Alle andre er mellem 10 og 20. Alberte springer op på trampolinen foran mig og kaster sig straks ud i nogle halsbrækkende manøvrer. Hun er netop blevet Danmarksmester i synkron trampolin. Hun virker totalt frygtløs.

Jeg er stadig temmelig kvæstet efter fægtningen for noget tid siden (se sidste måneds KBH), men der er ingen nåde.

"Du skal da også prøve!" siger Uffe bestemt.

En trampolin er typisk 4 x 6 m. Der springes individuelt, synkront eller i hold.

Nørrebro Elite Trampolinhold blev stiftet i 1977 og træner dagligt i Grøndal Centret, Hvidkildevej 64, fra kl. 16-21, www.nt77.dk

For en prøvetime kontakt Annie Truelsen på atr@ndgf.dk

Jeg prøver at afværge med en ironisk kommentar, men Uffe er tydeligvis ikke typen, man spørger med. Der er ingen vej udenom. Mens jeg kravler op på trampolinen, når Alberte lige at nævne at en tidligere dansk mester engang brækkede hånden, så to af knoglerne stak ud, og Kasper supplerer venligt med historien om den tidligere danske verdensmester der røg ud over trampolinen, brækkede halsen og blev lam fra hovedet og ned. Uffe stirrer uanfægtet på mig med armene over kors.

Omkring mig spinder den ene supersmidige rolling efter den anden rundt i adskillige meters højde. Jeg tager forsigtigt afsæt, men

allerede efter et par spring er jeg ved at vælte bagover.

"Du skal læne dig mere forover," indskyder Alberte. Og så bliver jeg ellers pisket igennem de mest elementære rutiner – en sambøjet, en siddelanding, et hoftebøjet benspring, en split, en halvskruer – og så, som kronen på værket, en halvskruer-siddelanding. Hold da kæft.

Da timen er slut, spørger Kasper om jeg ikke kommer igen. Og hvis jeg skal være helt ærlig, så har jeg lyst til det. Men i længden ville det nok se lidt for spøjst ud med en 33-årig lykkeligt spjættende og sprællende i luften mellem en flok glade unge. «

Der er ikke
noget pis med
de knægte,
ingen utålelige
stjernenykker

En sport for fremtidens unge

"Storkøbenhavn er også København, Storkøbenhavn er også København!" bander og svovler jeg for mig selv mens jeg pruster ud ad Frederiksborgvej på min cykel og arbejder mig igennem først Søborg, så Buddinge og endelig Bagsværd.

Jeg har sat Gert Andreasen – medlem af Dansk Minigolf Union gennem en menneskealder – stævne hos Gladsaxe Minigolf Klub, som ligger lige ved Bagsværd Station.

Det første syn jeg møder da jeg stiller cyklen fra mig, er en idyllisk nedlagt jernbanestation, men den er desværre forbeholdt Gladsaxe Pensionistforening og den lokale skakklub.

I baggården ligger en udendørs-minigolfbane øde hen i den kølige og regnfulde vinteraften, og ved siden af står et lille aflangt klubhus. Jeg træder ind og forventer at møde en hærskare af muntre pensionister der står og småhygger omkring de forskellige baner. Men i stedet møder jeg synet af to knægte med hængerøv og hættetrøjer. De hilser høfligt, og jeg sætter mig lettere chokeret ned og betragter dem.

Der er ikke noget pis med de knægte, ingen utålelige stjernenykker. De skiftes roligt om den ene 12 meter lange bane som det snævre lokale med slikkiosk i enden og lysstofrør i loftet har plads til.

Jonas er 17, og er netop blevet junior-Danmarks-mester, og Kristoffer er 12. De er begge seriøse minigolf-spillere. Om sommeren spiller de på de udendørs eternitbaner der går under eksotiske navne som 'Svensk Bakke', 'Gentleman', 'Røret' og 'Trekanten'. Men når efterårsmørket falder på, fortrækker de sig til dette lille lokale hvor de hver uge intenst øver på de i alt 13 forskellige forhindringer som banen kan monstre.

Jonas demonstrerer slagteknikken for mig – hvordan jeg skal fordele vægten på den ene »

fod, slappe af i armene – og han advarer mig mod det træk der er i banen. For at opveje trækket skal jeg sigte lidt til højre for hullet. Jeg trækker køllen bagud, og ved et usandsynligt held får jeg knaldet bolden i en lige linje op igennem den grønne filtbane og durk ind i hullet.

Jonas kigger anerkendende på mig og siger jeg har talent. Jeg protesterer ikke.

“Hele forskellen ligger i bolden,” fortæller Jonas mig. Vægt og springhøjde er udslagsgivende. Selv har han 75 forskellige bolde, Kristoffer har 25, og professionelle minigolfspillere kan have helt op til 200 bolde.

“Hvis dét kan gøre det,” lyder det tørt fra veteranen Gert som nu er dukket op.

Gert er en ildsjæl. Han har spillet minigolf i 35 år og elsker at drage land og rige rundt for at promovere sporten. Én bane, ét hul, én spiller i konkurrence med sig selv eller i tæt rivalisering med en modspiller. Det er en eminent enkel og ren sport.

Gert trækker en taske frem med bolde i forskellige farver, sirligt beskyttet af skumplast. Det er de kendte ‘Ball of Fame’ hvor hver enkelt bold er designet og signeret af en mere eller mindre prominent minigolfspiller. Faktisk kan alle bestille sådan en bold med egen signatur, men det er som regel kun sportens store navne der har held med at få bolden masseproduceret. Gert har ikke selv fået frem-

stillet en bold i eget navn. Det betyder ikke så meget for ham. Han vil hellere bruge sin tid på at vække ilden hos de mange unge der i hans øjne kunne få stor glæde af sporten. Han elsker at være on the road med drengene, også

selvom turneringerne ikke længere altid leverner plads til en garvet gut som ham selv.

“Det er fint nok. Det er ungerne, vi skal leve af i fremtiden. De har brug for træningen,” konstaterer han usentimentalt. «

prøv også...

Keglespil

En slags old-school bowling som både ægypterne og romerne hyggede sig med når de ikke byggede pyramider eller så på slaver der dræbte hinanden. Den danske version udspringer af det sofistikerede germanske spil hvor man kastede sten mod opretstående knogler. Dyrkes nu uden brug af kadavere i Nørrebrohallen, Grøndalscenteret og i Dragør.

● Tjek Dansk Kegle Forbund
www.kegler.dk

Bueskydning

Vil du knalde pile i skiver, så er det den noble bueskydning du skal i gang med. Med en 5.000 årig historie er der her virkelig tale om en ursport. Den forsvandt fra det olympiske program i 1920, men kom tilbage i det gode selskab i 1972. Københavns Bueskyttelaug skyder i vinterhalvåret pile i Grøndalscenteret og åbner ny bane i Valby til foråret.

● Københavns Bueskyttelaug
www.kbh-bueskydning.dk

Parkour

Ser du nogen springe ned fra en mur, lave rullefald og sætte af på et træ for komme over et rækværk, så er du formodentlig blevet udsat for parkour (udtales par-cur). Målet er at kroppen i glidende bevægelser skal overvinde enhver fysisk forhindring foran den. På den måde trænes kroppen, samtidig med at man mentalt træner sig i at “overvinde forhindringer”.

● Tjek det danske parkour community
www.le-parkour.dk

Lacrosse

Lacrosse er en gammel indianer-sport der er ved at få en renæssance i Nordamerika, og den er også kommet til København. Kort fortalt går *The fastest game on two feet* ud på at få smidt bolden ind i modstandernes mål ved hjælp af nogle særlige stave med net på. Slagene står i Valby Idrætspark, og her i vinterhalvåret trænes der på grusbaner.

● Tjek Copenhagen Lacrosse
www.copenhagenlacrosse.dk

minigolf

Minigolf er en afart af golf og blev første gang praktiseret i USA i starten af det 20. århundrede under termen ‘dværggolf’ (midget golf).

Boldene er mellem 37-43 mm – eller reelt 37,2-42,8 mm fordi de risikerer at skrumpes i kulde og udvide sig i varmen. Banerne følger strengt de internationale standarder til punkt og prikke. En betonbane er 12 m, en filtbane 7-18 m, en eternitbane 6,25 m.

Minigolf i Danmark

Gladsaxe Minigolf Klub, Til Jernbanen 20B, 2880 Bagsværd

Klubben har knap 100 medlemmer, heraf ca. 30 ungdomsspillere. I vintersæsonen træner de tirsdag kl. 18-20. På landsbasis er der 20 klubber og ca. 1.400 minigolfspillere.

Minigolf får tipsmidler og er underlagt de internationale dopingbestemmelser.

Dansk Mini Golf Union
www.minigolf.dk